

Kubina István

1934–2012

Megdöbbenve hallottuk a hírt, gyors lefolyású betegségben hirtelen elhunyt Kubina István villamosmérnök. Ismét egy olyan ember távozott közülünk, akinek élete, munkássága a kezdetektől összeforrt a magyar olajipari kutatással, a geofizikai műszerfejlesztéssel.

Kubina István 1934. márc. 25.-én született Kispesten. Általános iskolába Kecskeméten járt a Piaristákhoz. Középiskolát a Kandó Kálmán Ipari Technikumban végezte és szerzett gépészeti és elektrotechnikai oklevelet 1952-ben. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karán 1965-ben oklevelet szerzett híradástechnikai szakon.

1955-ben kerül kapcsolatba az olajiparral, a Kőolajkutató Vállalatnál (KÖKU-FEV) kezd dolgozni, kútszelvényezési és karbantartási területen.

1957–65 között az OKGT fejlesztési osztályára kerül, ahol feladatai közé tartozik a Laterolog 7/9, természetes és neutron-gamma szelvényező eszközök kifejlesztése hosszú kábelhez.

1966-ban az OGIL megalakulása után csoportvezetőként dolgozott kútszelvényezési műszerek fejlesztésén az elektronika széles körű felhasználásával, így a laterolog szonda továbbfejlesztésén, a hasadékkereső, négyelektrodás mikro-laterologon.

1970-ben kinevezik osztályvezetőnek a Kútszelvényezési Műszerfejlesztési Osztályra, ahol elkezdődnek a nagy hőfokú, nagy nyomású (180–200 °C, 120 MPa) szondák fejlesztése és kis sorozatú gyártása, így többek közt a háromelemes szonikus, laterolog és kábelfej, valamint a szondatok csatlakozó rendszer kifejlesztése. Elkezdődik – az elavult csöves elektronikák kiváltására – egy korszerű, nagy hőfokú, vastag rétegű, hibrid áramköri technológia fejlesztése és bevezetése. Nagy gondot fordít a komputeres modellezés és tervezés alkalmazásának bevezetésére. Az ujai Kútszelvényezési Fejlesztő Intézettel együttműködésben, speciális hibrid áramköri elemek fejlesztését végzi termelésgeofizikai eszközökhöz.

1977–78 A miskolci Nehézipari Egyetemen, előadó a kútszelvényezési módszerek tárgyban.

1958–74 között a Gamma Művek Geofizikai Műszerek Gyárában műszaki gazdasági tanácsadóként működik melékállásban.

Az SZKFI mint az OKGT kutatóintézete megalakulásakor főkonstruktor a kútszelvényező műszerfejlesztés és kis sorozatú gyártás területén. Fő munkaterülete a komputerizált szelvényező mérések és berendezések elméleti előkészítése

a Magyarországon meglévő technológiai eszközök felhasználásával. Duál-indukciós / laterolog, mikrolog, mikro-laterolog, fúrólukkompenzált szonikus kombinációk kifejlesztése hibrid technológiára alapozva.

1988-ban kinevezik műszaki főtanácsosnak, célja egy korszerű komputerizált szelvényező berendezés fejlesztésének felügyelete, mely az alábbiakat foglalta magában:

- Korszerű szelvényező gépkocsi kifejlesztése automatizált hidraulikus hajtású csörlővel.

- Számos lyukműszer és azok komputerizált felszíni egységének kifejlesztése, ún. kompenzált-neutron, sűrűség, spektrál-gamma, digitális adatgyűjtő/-továbbító lyukműszer, amely egyidejű mérésekre alkalmas a korszerű kombinációkkal.

- Egyeres digitális adatátvitel és annak hibrid áramköri technológiájának kifejlesztése.

Munkája során, amikor csak tehetett, kollégáival tartott a kísérleti mérésekre az ország bármely területére, részt vett az eredmények kiértékelésében, a tanulságok levonásában.

1994-ben a lezajlott politikai-gazdasági változások következtében az SZKFI közvetlenül a MOL irányítás alá kerül, aminek eredményeként többek közt a hazai geofizikai műszerfejlesztés és -gyártás megszüntetésre kerül. A változások hatására úgy dönt, visszavonul a geofizikától.

Nyugdíjba vonulása után sem szűnik meg dolgozni, szabadúszó tanácsadóként dolgozik néhány elektronikával foglalkozó kft.-nél, s ha van szabad ideje, dolgozik az íróasztalán.

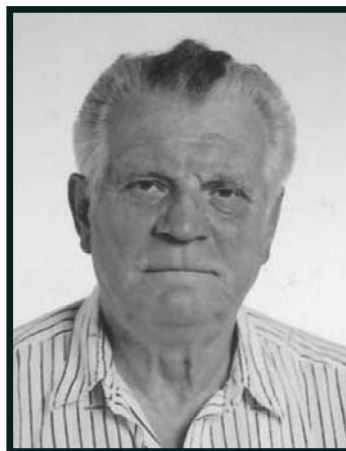
Számos egyesületnek aktív tagja, úgymint MGE, SPWLA, OMBKE, MATE. Pályafutása során számos országba eljut szimpóziumokra, tárgyalásokra, tanfolyamokra.

Családszerető ember volt, munkája mellett nem kis figyelmet fordított szeretett családjára, feleségére, aki mindig mellette állt, tűrte az esetleges hosszú távolléteket, szerette és büszke volt gyermekeire, unokáira, dédunokáira.

Kollégái kedvelték, jó főnök, kolléga és munkatárs volt, mindenkit szeretett, aki fel tudta vele venni a munkatempót, sokakat ösztönzött továbbtanulásra, tudása fejlesztésére. Sajnos közel húsz éve visszavonult, így régóta nélkülöztük társaságát.

Pista nyugodj békében, emléked örökké megőrizzük!

Déry Béla
önéletrajzi adatok alapján

Kubina István
1934–2012

Bodri Gyula

1951 – 2012

Hosszan tartó, súlyos betegség után 2012. május 12-én meghalt Bodri Gyula, az Eötvös Loránd Geofizikai Intézet volt csoportvezetője, a dunántúli bauxitkutatás legendás alakja.

1951. augusztus 19-én született. Gyermekkorát Pusztamaróton és Piliscséven töltötte, az erdő és a természet szeretetét otthonról örökölte. Erdész felmenőinek példáját követve ő is erdész szeretett volna lenni, de gyerekkori kézsérülése ezt megakadályozta. Esztergomban kitűnő eredménnyel érettségizett, majd 1975-ben kapott geofizikus-mérnöki diplomát a Miskolci Egyetemen. 9 éves korában kezdett barlangászni, Miskolcon az Egyetemi Barlangász Egyesület, majd a Marcel Loubens Barlangkutató Egyesület tagja lett, ezt a szenvedélyét felnőtt korában a Bakonyban is folytatta.

1974 őszétől kezdve dolgozott az ELGI 52. számú terepi csoportjánál (amelynek 1978-ban sikeres és megbecsült vezetője lett). Terepi szakértelme, munkabírása és igen jó vezetői készsége hamar az

Bodri Gyula
1951 – 2012

akkor kibontakozó geofizikai bauxitkutatás kulcsszereplőjévé tette. Az ELGI bauxitkutató terepi csoportjának volt avatott és szeretett vezetője (mongóliai expedíciós munkája után) 1991-ig. A geológusok által nagyra becsült értelmező munkája mellett több módszertani fejlesztésben is részt vett, többek között ő végezte az első radartérképezést hazánkban az Ihar-kút-3 külszíni fejtésben.

A rendszerváltozást követően, a terepi geofizikai csoportok kényszerű felszámolása (1991) után munkáját a Terratest Kft.-ben folytatta, itt is a terepi geoelektromos méréseket irányította. 2010-ben kezdődő betegségével 2012. május 12-ig küzdött. Temetése szűk családi körben történt, de június 5-én összegyűltek barátai és kollégái a veszprémi temetőben, hogy búcsút vegyenek tőle, majd az egyetemen megemlékezzenek munkásságáról, emberi jószágáról.

Emlékét megőrizzük.

Kakas Kristóf

Búcsúbeszéd – utólag

Bodri Gyula búcsúztatóján, 2012. június 5-én nem volt könnyű megszólalni. Bár néhány kolléga megpróbálkozott a lehetetlennel, de megrendülésük végig érezhető volt. Azt, hogy mennyire szerettük, és tiszteltük a mi Bodri Gyulánkat, a veszprémi csoport vezetőjét, az is bizonyítja, hogy a sírjánál közel százan álltunk. Mély döbbenetünket a gyönyörű orgánumon elénekelt Bányászhimnusz csak fokozta.

Az eső, a hatalmas szél, és persze a rengeteg munka sem tarthatott vissza bennünket, hogy jelen legyünk. Itt kellett lennünk, mindannyiunknak, akár betegen (infarktus után is), nehezen járva, de újra együtt, az Ő emlékére. Ki tudja, lesz-e még módunk így együtt lenni... Lassan-lassan mindannyian elfogyunk, és nem lesz, aki emlékezzen ránk, erre a kis csapatra, amely szinte családként működött.

Szerénysége ellenére veszprémi csoportunk fő motiválója Bodri Gyula volt. Szinte mindent csinált, nemcsak profi volt a szakmájában, de ha kellett, segédmunkás volt, észlelőként mért, autót szerelt, programozott (az általunk használt összes feldolgozóprogramot ő írta), vannak, akik azt állítják, hogy gyakran söprűvel a kezében is látták – takarította az irodát.

Nem sokat beszélt, csak dolgozott, hihetetlen szorgalommal, mindig és mindent. Ha valami probléma volt, megoldotta, nem szidott, nem vádolt, nem kiabált, csak dolgozott, akár más helyett is. Több évtizedes együtt dolgozás ellenére soha nem láttuk dühösnek vagy mérgesnek. Sokan csak utólag jöttünk rá, hogy milyen kiváltságos helyzetben voltunk neki köszönhetően itt Veszprémben, a „nyugalom szigetén”.

Az egyetemen a búcsúztató már lényegesen kisebb létszámmal folytatódott. A kivétíton élete szinte minden pillanata feltűnt. Újra láhattuk szokásos testtartásában, cigarettával a kezében, mintha csak köztünk lett volna a borzas fejével és szakállával, ugyanúgy ahogy régen, csöndesen és mégis olyan kifejezően. Képzletünkben a látvány tovább fokozódott, kolbással a kezében, ahogy vezeti az autót. Most értettük meg, hogy miért gyulait evett mindig – hát ezzel lehetett a legkönnyebben dolgozni –, meg az a sok-sok kávé, amit megivott, csak úgy feketén, gyorsan felhőrpintve, mert mindig sietett...

Tódulnak az emlékek, hihetetlen, hogy egy ilyen ember, akivel oly keveset beszélünk, ennyi emléket tud ránk hagyni. Minden szavának jelentősége volt, még a humora is annyira frappáns, odaillő, lényegre törő, velős, mindig tudta,

mikor mit kell mondania. Mindent a helyén tudott kezelni, hihetetlen türelemmel, megértéssel, segítséggel... Mindenhol jelen volt, nemcsak a munkában, de bulikon is, szinte észre se vettük, de ha nem lett volna ott, azonnal hiányzott volna, mint ahogy most is hiányzik...

Már évek óta nem láttuk egymást, ő a betegségével küzdött, és most mégis hiányzik, kimondhatatlan űr maradt utána. Mindannyian el voltunk foglalva a saját dolgainkkal, a megélhetéssel, belesimultunk ebbe a rohanó világba, mint-ha megfeledeztünk volna a hajdani „béke szigetéről”. Csak most torpantunk meg, hogy talán nem így kellett volna...

Vajon tudtunk-e volna neki adni elég erőt? Hagyta volna-e? Vagy inkább maga akarta ezt a küzdelmet is megvív-

ni? Kérdések tömkelege most már bennünk marad... Talán lelkiismeretünket, akarjuk nyugtatgatni...

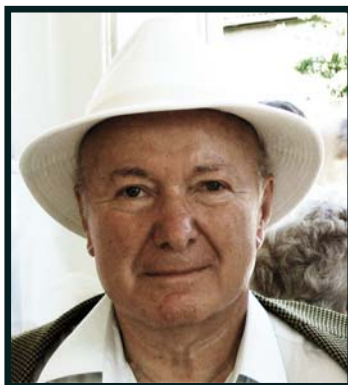
Már hiába akarunk segíteni Neki, már hiába akarunk találkozni Vele. Már csak emlékezhetünk, arra az emberre, akit mindenki szeretett. Milyen kevés ilyen ember van a Földön, akit mindenki szeret! Igazán jó ember volt, s most itt maradt az űr, a hiánya. Nem dolgozik tovább... nem hallgat, és nem mosolyog sokatmondóan...

Végleg megpihent ott Veszprémben, a fenyőfák alatt, és már csak a gondolatainkban élhet tovább, amíg mi is vagyunk.

Károly Terézia

Gergő György 1933–2012

Gergő György aranyokleveles bányamérnök 79 éves korában Pécsen hosszán tartó betegségben elhunyt. Temetése szeptember 11-én, 15 órakor volt a pécsi Köztemető dísztermében.

Gergő György
1933–2012

A gyász hírt a gyászoló család tette közzé az Új Dunántúli Naplóban.

Kedves kollégánk, nyugodjon békében!

Dr. Biró József
bányamérnök, Pécs

Dr. Fabiáncsics László 1934–2012

Dr. Fabiáncsics László, az OFVFK volt főgeofizikusa 2012. május 8-án életének 78. évében elhunyt. Temetése 2012. június 20-án volt Budapesten az Új Köztemetőben.

Nyugodjék békében!

Szerkesztőség

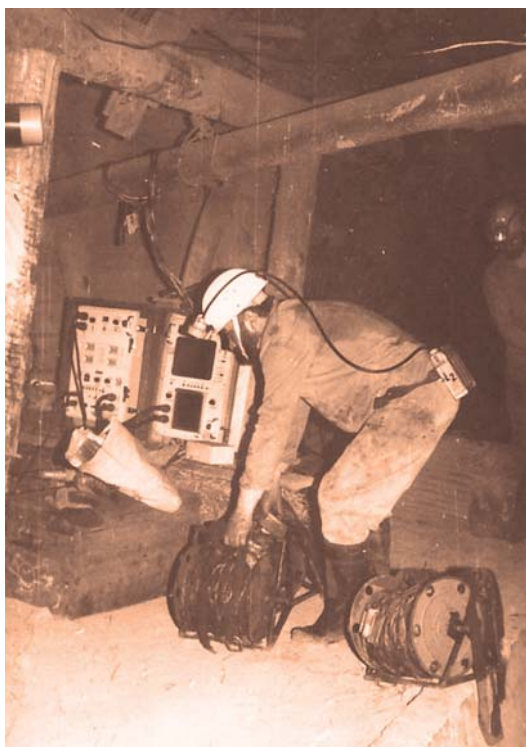
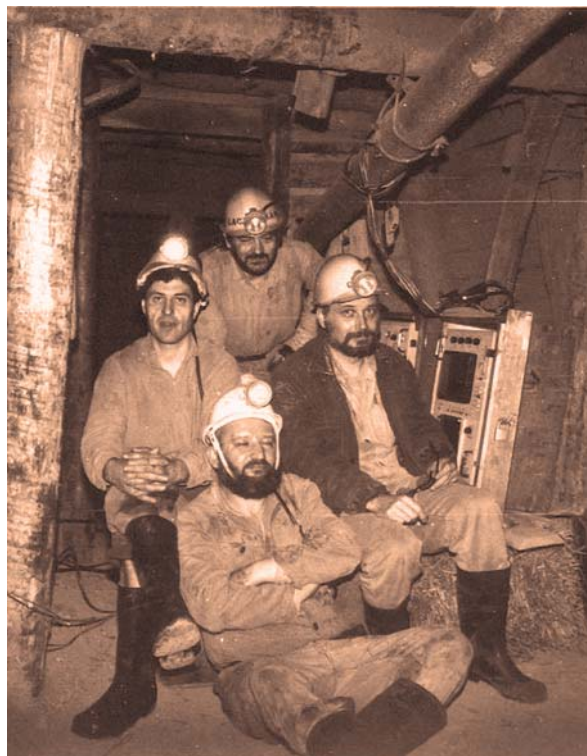
Rendezvénynaptár

2012. szeptember		
2012. szept. 27–28.	Az Egyesület 33. vándorgyűlése (http:// www.uni-miskolc.hu/~earthc)	Miskolc, Egyetemváros
2012. október		
2012. okt. 17.	Új Utak 2012 – előadóiülés: Hazai vizeink helyzete	MFGI/MBFH konferenciaterem, Budapest
2012. november		
2012. nov. 9–10.	VI. Országos Középiskolai Földtudományi Diákkonferencia (http://www.foldtan.hu)	Miskolc, Egyetemváros
2012. nov. 21.	Új Utak 2012 – előadóiülés: A termőtalaj	MFGI/MBFH konferenciaterem, Budapest
2013. március		
2013. márc. 4–7.	DGG – 73. Jahrestagung der Deutschen Geophysikalischen Gesellschaft (http://www.dgg-2013.de)	Lipce, Németország
2013. április		
2013. ápr. 7–12.	EGU General Assembly – AZ EGU évi közgyűlése (http://www.egu2013.eu)	Bécs, Ausztria
2013. június		
2013. jún. 10–13.	75th EAGE Conference & Exhibition incorporating SPE EUROPEC 2013 Az EAGE éves kongresszusa és műszerkiállítása (http://www.eage.org)	London, Nagy-Britannia
2013. szeptember		
2013. szept. 8–12.	Near Surface Geoscience 2013 (http://www.eage.org)	Bochum, Németország
2013. október		
2013. okt. 7–10.	BGS2013 – a Balkán Geofizikai Egyesület 7. kongresszusa (http://www.eage.org ; mailto: eage@eage.org)	Tirana, Albánia

További részletek, referenciák a honlapról (<http://www.mageof.hu>) érhetők el.

Kakas Kristóf

Geofizika hazai bányáinkban (amikor még voltak)

MAGYAR GEOFIZIKUSOK EGYESÜLETE

1145 Budapest, Columbus u. 17-23.; Tel./Fax: (1) 201-9815

E-mail: postmaster@mageof.t-online.hu; Honlap: www.mageof.hu

